

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, 1841.]

[ΑΡΙΘ. 49.]

Τριφαστής Αρχαίριος.

Τριφαστής Ευδοκούριος.

Τριφαστής Τόκος.

Τριφαστής Αρχαίριος (Μέλας και Κίτρινος.)

Ο ΡΑΜΦΗΣΤΗΣ, Η ΤΟΥΚΑΝ.

Η ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΕΝΗ εικονογραφία παριστάνει συμπελεγμένα διάφορα είδη του 'Ραμφηστοῦ, ἢ, ὡς κοινῶς ονομάζεται εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς του, τοῦ Τουκά-νος. Τὸ μέγιστον αὐτοῦ ράμφος (ὄθεν καὶ τὸνομα 'Ραμφηστής) εἶναι τοῦ σώματος σχεδὸν ἰσόμηκες· πολλοὶ δὲ ὑπέθεσαν τὸ ἀσύμμετρον τοῦτο ράμφος ὀχληρότατον εἰς τὸν Τουκάνα, ὡς τάχα τὴν εὐκίνησιάν ἐμποδίζον. Καὶ τῶντι, ἂν ἦτο κατεσκευασμένον μὲ τὸν στερεὸν ἐκεῖνον τρόπον, τὸν συνήθως παρατηρούμενον εἰς ἀρπακτικὰ πτηνὰ καὶ εἰς τὰ σκληρὰς οὐσίας τρώγοντα, ἤθελε βέβαια καταβαρύνειν καὶ καθέλκειν πάντοτε τὴν κεφαλὴν τοῦ ταλαιπώρου πτηνοῦ, ἀνίκανον αὐτὸ καθιστάνον τοῦ πετᾶν πρὸς τὰ ἄνω, ἢ καὶ τοῦ βλέπειν, ἐκτὸς κατὰ μίαν διεύθυνσιν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ Τουκάν ὤφειλε νὰ χαμοκλιεῖται διὰ παντὸς τοῦ βίου, ἀγωνιζόμενος πάντοτε νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἐκλαμπρα πτερά του, καὶ ποθῶν ἀδιαλείπτως νὰ ζητήσῃ τὴν τροφήν αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κλάδους τῶν καρποφόρων δένδρων,—ἀλλ' ἀγωνιζόμενος καὶ ποθῶν εἰς μάτην. Τοῦτο ἐξάπαντος ἤθελεν ἀντιβαίνειν εἰς τὴν γενικὴν ἁρμονίαν τῆς φύσεως· ὄθεν καὶ παρατηρούμεν τοὺς 'Ραμφηστάς, καίτοι τόσοσιν μέγα προσάρτημα ἔχοντας, ὅτι πετῶσιν ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον μὲ τὴν συνήθη τῶν ὀρνέων εὐκίνησιάν—ὅτι καθίζουσι καὶ εἰς τῶν ὑψηλοτάτων τὰς κορυφὰς—ὅτι ζητοῦν ὀπίρας μὲ ἀκατάπαυστον δραστηριότητα—ὅτι διώκουσι μικρότερα πτηνὰ, τὰ ὁποῖα καὶ κατατρώγουν—καὶ ὅτι μὲ ἄγρυνον φροντίδα ὑπερασπίζουσι τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν ἀπὸ ὄφεις, πιθήκους, καὶ ἄλλους ἐχθρούς. Ταῦτα δὲ πάντα ἦτο βαρὺ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους· ἀλλὰ δὲν εἶναι οὕτω. Παραβαλλόμενον κατὰ τὴν εἰδικὴν βαρύτητα μὲ τὸ ράμφος τοῦ ἱερακος, παραδείγματος χάριν, ἐμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχει τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς αὐτὸ, ὡς κομμάτιον κισσῆρεως πρὸς κομμάτιον κοκκωτοῦ λίθου. Τὸ ἐξῶθεν τοῦ ράμφους εἶναι ὕφασμα σπογγῶδες, κοιλότητος ἔχον ἐσχηματισμένας ὑπὸ μεμβρανῶν λεπτοτάτων, κεκαλυμμένον δὲ ὑπὸ σκληροῦ ἐπιβλήματος μόλις παχυτέρου. Τὸ ἀξιοσημείωτον τοῦτο ράμφος συνιστᾷ παράδειγμα ἰδιάζοντος ὀργανισμοῦ τόσοσιν σχεδὸν περίεργον καὶ θαυμαστόν, ὅσον ἢ προβοσκίς τοῦ ἐλέφαντος. Μολονότι δὲ ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι ὅλα πρὸς τὰ ὁποῖα χρησιμεύει, ἀμφιβολία ὅμως δὲν ὑπάρχει ὅτι ἀρμόζει θαυμασιώτατα εἰς τὰς χρεῖας τῆς τοῦ 'Ραμφηστοῦ ὑπάρξεως.

Οἱ Τουκάνες, ὡς καὶ οἱ μεγάλως μ' αὐτοὺς παρεμφέροντες 'Αρακάριοι, εὐρίσκονται εἰς τὰ θερμότετα μέρη τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς. Τὰ πτερά των εἶναι λαμπρότατα· μεταχειρίζονται δ' αὐτὰ ὡς κοσμήματα αἱ δέσποιναί τῆς Βραζιλίας καὶ τῆς Περούς. Εἰς τοὺς Ζωολογικοὺς Κήπους τῆς 'Αγγλικῆς μητροπόλεως ὑπάρχουσι μετὰ πολλῶν ἄλλων πτηνῶν καὶ τινες 'Ραμφησταί· ἐκεῖ δὲ παρετηρήθη ὅτι τρέφονται κοινῶς ἀπὸ μικρὰ

πτηνὰ. 'Οσάκις βαλθῆ πουλίον τι εἰς τὸ κλωβίον 'Ραμφηστοῦ, τὸ φονεῖει πάραυτα, μὲ τὴν μύτην σφίγγων αὐτὸ, ἔπειτα δ' ἠσυχῶς τὸ κατασπαράσσει, πᾶν μέρος καταρρόφων, ἀκόμη καὶ τὸ ράμφος καὶ τοὺς πόδας. 'Ηδύνη δ' αὐτοὺς τὰ μέγιστα ἡ τροφή, ἴσως διὰ τινὰ ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ράμφους. Τὸν πόδα δὲν μεταχειρίζονται πλὴν διὰ νὰ κρατῶσιν τὸ θήραμα· τὸ ράμφος μόνον χρησιμεύει εἰς τὸ κατασπαράσσειν αὐτό. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ ὄρνις οὗτος ὑποβάλλει μέρος τῆς τροφῆς αὐτοῦ εἰς ἀναμάσθησιν διὰ τοῦ ράμφους, κατὰ τρόπον ὅστις ὁπωσοῦν ὁμοιάζει τὴν αὐτὴν πράξιν εἰς τὰ μηρυκώμενα ζῷα.

Ο ΕΝ ΛΙΣΒΩΝΙ ΜΕΓΑΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1755.

ΤΑ ἐπόμενα ἐπεστάλησαν ὑπ' 'Αγγλου ἐμπόρου ἐν Λισβῶνι διατρίβοντος τὸν καιρὸν τῆς περιγραφομένης τρομερῆς καταστροφῆς· ὅθεν εἶναι καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας ἀξιοπίστα.

ΠΟΤΕ δὲν ἐφάνη αὐγὴ ὠραιότερα τῆς πρώτης Νοεμβρίου· ὁ ἥλιος διέλαμπε καθαρώτατος· ὄλον τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἦτο γαλήνιον καὶ ἀνέφελον· καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ὑπῆρχε σημεῖον ὅτι μετ' ὀλίγα λεπτά ἡ ἀκμάζουσα, πλουσία, καὶ πολυάνθρωπος αὕτη πόλις ἐμελλε νὰ παριστάνῃ τὸ φρικωδέστατον καὶ ὀδυνηρότατον θέαμα.

Τὴν πρωΐαν τῆς Θανασίμου ταύτης ἡμέρας, μετὰξὺ τῶν ἐννέα καὶ δέκα, ἐνῶ εἰς τὸν κοιτῶνά μου καθήμενος ἔγραφον ἐπιστολήν, τὰ χαρτῖα καὶ ἡ τράπεζα ἔρχισαν ἐλαφρῶς πῶς νὰ τρέμωσιν, ἐγὼ δ' ἠπόρησα, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν ἀνεμὸν οὔτε φύλλον δὲν ἐκίνει. Σκεπτόμενος κατ' ἑμαυτὸν περὶ τοῦ πόθεν τοῦτο προήρχετο, ἀλλὰ μηδὲως ὑποπτεύων τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, ἠσθάνθη αἰφνης ὄλον τὸν οἶκον σειόμενον ἐκ θεμελίων· καὶ πρῶτον μὲν ἀπέδωκα τοῦτο εἰς τὰς ἀμάξας, αἰτινες κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην συνήθως ἐπέριων, εἰς τὸ παλάτιον διευθυνόμεναι· ἀλλὰ προσεκτικώτερον ἀκροασθεῖς, ἐνόησα τὴν ἀπάτην, πληροφορηθεῖς ὅτι προήρχετο ἀπὸ τι παράξενον φοβερὸν εἶδος ὑπογείου κροταθρύβου, ὁμοιάζοντος τὸν βαθῶν ἦχον τῆς μακρυῆς βροντῆς. Ταῦτα πάντα ἔγιναν εἰς μόλις ἐν λεπτόν· φόβος δ' ἔρχισε τώρα νὰ μὲ κυριεύῃ, μήπως οὗτος ὁ θόρυβος ἦτον ὁ πρόδρομος σεισμοῦ, ἐπειδὴ μάλιστα ἐνθυμήθη ἕνα, πρὸ ἐξ ἢ ἐπτά χρόνων συμβάντα εἰς τὴν νῆσον τῆς Μαδέρας, ὁ ὁποῖος ἔρχισε ταυτοτρόπως, μολονότι ὀλίγην ἢ καὶ οὐδεμίαν ζημίαν ἐπροξένησε.

'Ρίψας λοιπὸν τὸν κάλαμον, ἀνέστην, ἀμφίβολος ἂν ἔπρεπε νὰ μείνω εἰς τὸν κοιτῶνα ἢ νὰ δράμω εἰς τὴν ὁδὸν, καθότι εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἴσος· ἐπαρηγορούμην δὲ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ τιναγμὸς οὗτος ἤμπόρει νὰ μὴν ἐπιφέρῃ ἄλλα παρὰ μικρὰ τινα ἀποτελέσματα, ὁποῖα τὰ ἐν Μαδέρα· ἀλλ' εἰς μίαν στιγμὴν ἐξηγέρθη τὸ ὄνειρόν μου, κωφθεῖς ὑπὸ φρικωδέστατου κτύπου, ὡς νὰ εἶχε διαμιάς κατακρημνισθῆν πᾶν τῆς πόλεως οἰκοδόμημα. 'Ο οἶκος ἐν αἱ τῆμην